

Arrest

nr. 338 999 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL
Wouwerstraat 1
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar M. VAN DEN BRUEL, en van attaché A. VAN STEEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Je verklaarde een Afghaanse moslim van Pashtun origine te zijn. Je bent geboren op 30 april 2005 in Kabul (Kabul, Afghanistan). Daar groeide je samen met je ouders en je negen broers en zussen op. Je ging naar school en daarnaast bezocht je ook de moskee. Je ging toen je klein was ook naar de madrassa. Je deed ook aan kickboxen in Afghanistan.

Je vader had een bedrijf van vrachtwagens in Kabul. Zijn chauffeurs en wagens werden ingezet bij het vervoer van goederen voor de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO). Hij kreeg omwille van deze samenwerking doorheen de jaren via via dreigbrieven van de Taliban.

Zij wouden niet dat hij werkte voor de NAVO en/of Amerikanen. Tijdens de machtsovername in augustus 2021 is je vader na een dag werken nooit meer naar huis gekomen. Jullie weten niet waar hij zich bevindt. Het laatste contact dateert van eind 2022. Jullie hoorden toen via je moeder dat hij zich ergens aan tussen de Turks-Iraanse grenzen bevond.

De Taliban kwamen twee weken na de machtsovername naar jullie huis om te vragen waar je vader was. Zij lieten ook weten naar jou op zoek te zijn. Jullie moesten zich beiden komen aanmelden bij hen. Je verstopte je en kon zo onder de Taliban uitkomen. Twee dagen later kwamen zij nog eens langs maar jij was toen net naar de winkel. Ze doorzochten het huis en toonden foto's van jou en je vader aan de burens, vragende naar waar jullie waren. Je besloot dat het te risicovol was te blijven en vluchtte naar Campany. Van hieruit vluchtte je weg uit Afghanistan, richting Pakistan en vervolgens naar Iran. Je kwam via Turkije en de Balkan-landen naar België. Je vroeg hier internationale bescherming aan op 2 februari 2022.

Na je vertrek kwam de Taliban nog eens zoeken naar jou en je vader thuis. Ze doorzochten weer jullie huis en namen deze keer allerlei documenten en bewijzen aangaande het werk van je vader mee. Ook de oude dreigbrieven die zij gestuurd hadden in het verleden namen zij mee. Ze sloegen je moeder ook. Deze keer besloot jouw moeder te verhuizen naar haar broer. Zij bevindt zich daar met al je broers en zussen tot op heden. Sindsdien is er niets meer gebeurd.

Ter staving van je verzoek legde je volgende documenten neer: documenten aangaande het werk van je vader (origineel en kopie), documenten aangaande kickbox-wedstrijden (kopieën), je taskara (origineel) en een dreigbrief (kopie).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection-officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en voogd die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan je verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in jouw administratief dossier dient te worden besloten dat je niet hebt weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in jouw hoofde. Je hebt doorheen je verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, hebt dan wel dat jij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Je verklaarde Afghanistan verlaten te hebben omdat de Taliban jou zoekt omwille van het werk van je vader. Hij zou een bedrijf gehad hebben dat samenwerkte met de NAVO (CGVS, p. 16).

Om redenen die hieronder zullen worden uiteengezet, moet echter worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan jouw asielaanvraag en jouw beweerde vrees.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202208EUAACOIRReportAfghanistanTargetingofindividuals.pdf>, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202211Q35EUAACOISecurityResponseAfghanistanupdate1July31October2022.pdf> en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de Taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat jij een familielid bent van iemand, i.c. jouw vader, die gewerkt zou hebben met de NAVO is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken en er is geen

enkele aanwijzing voorhanden om aan te nemen dat jij in de toekomst vervolging zou riskeren omwille van jouw familieband met je vader. Je maakt geheel niet aannemelijk dat jij specifiek het risico loopt om door de Taliban te worden geveiseerd temeer daar de door jou aangebrachte vervolgingsfeiten in Afghanistan immers niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Wat dit betreft moet onderlijnd worden jouw verklaringen hieromtrent zeer onaannemelijk zijn.

Ten eerste kunnen menig vraagtekens geplaatst worden bij het werk dat jouw vader verrichtte en de bijkomende bewering dat dit in samenwerking was met de NAVO. Zo verklaarde je dat jouw vader een bedrijf had van vrachtwagens en chauffeurs. Deze werden ingeschakeld voor het vervoer van goederen van de NAVO. Blijkt echter dat je hier amper tot niets over kan vertellen. Alleen al op de openingsvraag wat de naam van het bedrijf van je vader was, diende je het antwoord schuldig te blijven. "Zoveel informatie heb ik niet" verklaarde je (CGVS, p. 10). Wat de goederen waren die hij vervoerde wist je niet. Waar zijn vrachtwagens ergens gestockeerd stonden wist je ook niet. Zelfs hoe de vrachtwagens eruit zagen kon je niet duiden. Je verklaarde ze nooit in het echt gezien te hebben, maar wel op foto. Jou verder gevraagd hoe ze eruit zagen op foto verklaarde je er niet op gelet te hebben (CGVS, p. 10). Er werd jou dan gevraagd of je tussen alle documenten een foto had van de vrachtwagens, maar ook dit had je niet (CGVS, p. 10). Je vader zijn werkuren kon je niet duiden, dit was volgens jou onduidelijk en afwisselend. Dit hing af van de drukte van de job. Waarom of wanneer het dan druk was kon je opnieuw niet zeggen. Ook op de vraag of je vader een veiligheidscheck had (moeten) laten doen of jullie zelf een procedure hebben moeten doorgaan gezien het delicate karakter van een samenwerking met de NAVO, bleef je het antwoord schuldig (CGVS, p. 11). Kunnen tevens vragen gesteld worden bij de veiligheidsmaatregelen die jouw vader doorheen de jaren nam. Zo zou hij geen enkele beveiliging hebben gehad en slechts minieme maatregelen getroffen hebben ter beveiliging van jullie en hemzelf. 's Nachts zou hij louter waken en hij vertelde jullie 'niet te ver te gaan', niet meer niet minder. Dit strookt dan weer helemaal niet met het beeld dat je probeerde te schetsen van je vader die al jarenlang bedreigd werd door de Taliban en dit sinds de laatste jaren in stijgende lijn. Indien je vader effectief jaren van bedreigingen achter de rug had en een effectief samenwerkte met de NAVO kan toch een minimale vorm van beveiliging verwacht worden (CGVS, p. 20). Gezien je verklaringen hieromtrent zo schaars en vaag zijn kan aldus niet aangenomen worden dat jouw vader überhaupt een bedrijf had van vrachtwagens, laat staan dat dit bedrijf een samenwerking had met de NAVO.

Zelfs al zou vaststaan dat jouw vader dit werk heeft gedaan, quod non, dan nog blijkt uit niets dat jouw vader dit werk, zoals jij beweert, tot aan zijn vertrek in augustus 2021 zou hebben uitgevoerd. Je legde verschillende documenten voor waarmee je meende jouw papa zijn werkzaamheden tot augustus 2021 te kunnen aantonen. Wat deze documenten betreft, dient allereerst opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie, waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Blijkt voorts dat de documenten die je neerlegde om het werk van je vader te staven allen dateren van 2014 en de jaren hieraan voorafgaand. Nochtans verklaarde je dat je vader dit werk deed / deze samenwerking met de NAVO had tot zijn vertrek uit Afghanistan in augustus 2021, wat om en bij zeven jaar later is. Van deze hele periode dat hij werkzaam zou geweest zijn tussen 2014-2021 leg je echter geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs neer. Een van de documenten die je voorlegde betreft bovendien schrijven waarin je vader uitdrukkelijk bedankt wordt voor zijn werk dat hij geleverd heeft in de periode 2010 - 2014. Jou geconfronteerd met deze bevinding verklaarde je het niet te weten. Je veronderstelde dat de Taliban bij de bezoeken bij jullie thuis alle documenten van na 2013 moet meegenomen of vernietigd hebben. Jou gevraagd wat het oogmerk hier juist van zou zijn zeg je het niet te weten en te denken dat ze gewoon kwaad waren (CGVS, p. 22). Hoe jij dan precies aan al deze documenten van 2014 en eerder kwam, verklaarde je eerst dat de Taliban deze documenten 'vergeten was' (CGVS, p. 19). Later verklaarde je dan weer dat je mama net deze documenten apart bewaarde in haar handtas en dat jouw moeder, 'zoals alle vrouwen' documenten verspreidde tussen haar kleren (CGVS, p. 22). Deze uitleg houdt totaal geen steek. Er kan immers verwacht worden dat zij dan eerder de belangrijkste en meest recente documenten apart zou houden en niet de documenten die dateren van acht jaar geleden.

Aangezien er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het werk van je vader en de samenwerking met de NAVO tot augustus 2021 kan logischerwijs ook geen enkel geloof gehecht worden aan de problemen die hieruit zouden voortgevloeid zijn met de Taliban. De verdwijning van jouw vader na een dag op zijn werk, i.c. het vrachtwagenbedrijf dat een samenwerking had met de NAVO tot augustus 2021, kan dan ook niet zonder meer worden aangenomen. Moet hierbij overigens worden opgemerkt dat jij, wat de verdwijning zelf betreft, niet verder komt dan het uiten van blote beweringen.

Dit terzijde, ook al zou het vaststaan dat jouw vader verdwenen is, quod non, dit volstaat niet om in jou hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

De problemen met de Taliban omwille van jouw vader en zijn werk, kunnen in het licht van wat volgt, ook geenszins worden weerhouden. Zo zijn jouw verklaringen aangaande de bezoeken van de Taliban bij jouw thuis doorspekt van onaannemelijkheden en toevalligheden. Tijdens het eerste bezoekje van de Taliban verstopte je je direct in je kamer. Waarom je dit zou doen is niet duidelijk, op dit moment wisten jullie echter nog niets over de zoektocht van de Taliban naar jou en je vader. Jou hiermee geconfronteerd verklaarde je dat je broer riep dat de Taliban aan de deur stond en je daarom maar snel jezelf verstopte. Waarom enkel jij op dat moment al voorbarig verstopte en niemand anders, zonder dat je nog maar wist wat er gaande was, is reeds vreemd. De Taliban kwamen vervolgens niet binnen en jouw moeder en broertje verklaarden dat jullie er niet waren (CGVS, p. 16). Dat de Taliban, die het gemunt zouden hebben op jou en je vader niet eens de moeite namen om te kijken of er iemand aanwezig was is niet geloofwaardig. Het tweede bezoek van de Taliban vond enkele dagen later plaats. Deze keer was je toevallig naar de winkel. Dat je ten eerste je leven zonder meer verderzette, wetende dat de Taliban je zochten, is weinig ernstig. Dat je hierbij ook niets van voorzorgsmaatregelen nam, spreekt ook boekdelen (CGVS, p. 17) en doet duidelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van je beweerde vrees. Dat je tijdens dit tweede bezoek net niet thuis was, is bovendien ook wel minstens toevallig te noemen. Dat de Taliban, naar jou op zoek, daarenboven een volgende keer zouden langskomen op een moment dat jij net niet thuis was, is ook wel heel opmerkelijk. Indien zij effectief naar jou op zoek waren, kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat ze zich van jou doen en laten zouden vergewissen zodanig jou wel degelijk te kunnen onderscheppen (CGVS, p. 18). Hetzelfde kan worden opgemerkt voor de beweerde derde inval van de Taliban die pas zou hebben plaatsgevonden toen jij al het land verlaten had en waarschijnlijk al in Turkije zat. Je kon niet precies duiden wanneer de derde inval gebeurde omdat je het simpelweg niet vroeg (CGVS, p. 18). Bij dit bezoek kwamen ze wel binnen – ze hadden een huiszoekingsbevel - en vernietigden allerlei documenten en namen andere documenten mee (CGVS, p. 19). Dat ze pas bij de derde keer, dit enige tijd na twee eerdere bezoeken waarbij ze jou al twee keer mislopen waren, met een huiszoeking zouden terugkomen, en de woning binnen kwamen, getuigt van een weinig doorgedreven zoekactie. Door op deze manier te werk te gaan gaven zij jou en/of je vader bovendien de mogelijkheid jullie te vluchten. Hetgeen ook gebeurde. Dat leden van een groepering als de Taliban op een dergelijke amateuristische manier zouden te werk gaan, is volstrekt onaannemelijk. Dat je er voorts ook probleemloos in slaagde je huis, en later het land, uit te reizen, wijst er eens te meer op dat van een persoonlijke vervolging uitgaande van de Taliban, zoals jij wilt laten uitschijnen, geen sprake is (CGVS, p. 16).

Na het derde huisbezoek zou je moeder naar haar broer verhuisd zijn, hij woont ook in Kabul stad. Sindsdien worden zij niet meer lastig gevallen. Je verklaarde dat dit kwam omdat je oom nooit akkoord gegaan is met het werk van je vader en de Taliban hen daarom met rust laten (CGVS, p. 19). Los van het feit dat ook dit een blote bewering betreft, mag het duidelijk zijn dat dit geen steek houdt. Dat dit gegeven de Taliban in totaliteit zou tegenhouden om nog naar jou (en jouw vader) te komen zoeken, is niet aannemelijk. Dat jouw familie op heden geen problemen meer kent, haalt verder de waarachtigheid, minstens de ernst, van je beweerde vrees dan ook in ernstige mate onderuit.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende

elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reële risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_up_date_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban.

Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en

burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is.

De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op

<https://euaa.europa.eu/sites/default/files/>

[publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de [EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments](https://euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie.

Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key**

socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen. Bovendien stel je naar de madrassa en moskee gegaan te zijn en ook kickbox te oefenen in je vrije tijd. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou voorgelegde documenten kunnen ook geen ander licht werpen op voorgaande. Wat de taskara betreft, moet vooreerst worden opgemerkt dat hieruit louter je persoonsgegevens kunnen afgeleid worden, hetgeen op zich niet ter discussie staat. Dit geldt ook voor de voorgelegde documenten aangaande je kickbox-lessen.

Wat betref de kopie van de dreigbrief dient voorts opgemerkt te worden dat aan kopieën sowieso geen bewijswaarde kan worden toegekend gezien hun makkelijk te vervalsen karakter. Dit stuk werd bovendien ook geenszins voorgelegd in het kader van een geloofwaardig relaas en kan dus geen bewijswaarde worden toegekend. Blijkt bovendien ook uit de vertaling van het document dat dit vol schrijffouten staat hetgeen de echtheid hiervan compleet onderuit haalt.

Zoals reeds hierboven aangehaald kan hier nog worden aan toegevoegd dat uit de objectieve informatie, waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

De documenten aangaande het werk van je vader werden reeds boven besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 Vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Doordat het CGVS in haar beslissing dd. 28.06.2023 verzoeker niet erkent als vluchteling terwijl uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat er een gegronde vrees is voor vervolging en hij minstens ernstige schade dreigt te lijden indien hij zou terugkeren naar Afghanistan.

Het CGVS beslist ten onrechte dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

1. Het CGVS meent dat de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zijn en dat de oorzaak van de problemen met de Taliban niet stroken met de werkelijkheid: [...]

Verzoeker behoudt zijn verklaringen.

Verzoeker was minderjarig op het moment dat hij uit Afghanistan vluchtte. Zijn kennis van de job van zijn vader was zeer beperkt maar verzoeker had documenten om de tewerkstelling te staven.

Het was niet gebruikelijk bij verzoeker thuis dat de inhoud van de job van de vader werd besproken in huis in aanwezigheid van de minderjarige kinderen.

Op basis van de documenten staat evenwel de tewerkstelling vast.

Het gaat te kort door de bocht te stellen dat de documenten wel frauduleus zullen zijn. Gelet op de jonge leeftijd van verzoeker dient de beperkte kennis van de tewerkstelling van zijn vader verschoonbaar te worden verklaard door de documenten in zijn bezit.

Dat de documenten dateren van langere tijd geleden wordt verklaard door een inval van de Taliban die documenten vernielden en meenamen zoals ook werd verklaard door verzoeker bij de bezoeken van de Taliban. Er dient aldus wel degelijk geloof gehecht te worden aan de verklaringen en de documenten.

2. Het CGVS meent dat tevens de bezoeken/bedreigingen van de Taliban niet geloofwaardig zijn: [...]

Verzoeker kan hierbij enkel volharden in zijn verklaringen en verwijzen naar het feit dat deze worden ondersteund door documenten.

Verzoeker meent dat hij wel degelijk dient erkend te worden als vluchteling."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/4 Vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“CGVS weigert verzoeker tevens de subsidiaire bescherming.

Verzoeker verwijst vooreerst tevens naar zijn motivering onder punt A.

Bovendien schiet het CGVS te kort in haar motivering omtrent de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan.

Er wordt verwezen naar het feit dat er sinds de machtsovername door de Taliban ‘minder’ geweld en ‘minder’ burgerdoden zouden zijn.

Dit gaat uiteraard te kort door de bocht.

Vooreerst zijn de bronnen die gecontacteerd kunnen worden in Afghanistan nu beperkter zodat er geen zicht is op de werkelijke situatie. Verwacht mag worden dat de Taliban geen inmenging meer wenst van buitenlandse troepen en allerhande folteringen of onmenselijke behandelingen niet aan de grote klok gaat hangen.

Bovendien ontkent men niet dat er nog steeds geweld is en er nog steeds burgerdoden vallen.

Het zouden er evenwel MINDER zijn.

Dit is uiteraard onvoldoende argument om te stellen dat verzoeker op hoop van zegen dan maar terug in Afghanistan dient te gaan wonen.

Er is aldus wel degelijk een gegronde vrees voor zijn leven in hoofde van verzoeker. Ten slotte erkent het CGVS wel dat er een verhoogd risico is indien de Afghanen die terugkeren uit het buitenland een bepaald profiel hebben rekeningen houdende met de duur van het verblijf, leeftijd, geslacht, conservatieve omgeving, zichtbaarheid van een persoon.

In casu heeft verzoeker in februari 2022 zijn asielaanvraag ingediend en verblijft hij reeds enige tijd niet meer in Afghanistan. Verzoeker was minderjarig bij zijn vertrek en heeft zich al snel alle waarden en normen van het Westerse leven eigen gemaakt.

Verzoeker kan zich niet meer indenken in de conservatieve denkwereld van de Taliban en heeft geleerd om vrij te denken en te spreken. Verzoeker maakt tevens gebruik van sociale media.

Kortom, verzoeker en zijn denkpatronen worden door de Taliban beschouwd als een bedreiging van hun machtspositie en zodoende is het risico wel degelijk reël dat verzoeker gefolterd en gedood zal worden.”

2.2. Bij aanvullende nota van 14 juli 2025 voegt verweerder *“informatie waaruit blijkt dat verzoeker op 8 juli 2025 gevang werd gezet in de gevangenis van Hasselt onder aanhoudingsmandaat voor feiten van poging tot moord en verboden wapendracht”*.

2.3. Verweerder legt een aanvullende nota van 13 oktober 2025 neer waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie aangaande de situatie in Afghanistan:

- EUAA COI Query *“Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 4 november 2022,
- EUAA *“Afghanistan Security Situation”* van augustus 2022,
- EASO *“Afghanistan Country Focus”* van januari 2022,
- EUAA *“Afghanistan – Country Focus”* van december 2023,
- EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024,
- EUAA *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”* van augustus 2022,
- EASO *“Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”* van augustus 2020,
- EUAA *“Afghanistan: Targeting of individuals”* van augustus 2022,
- UNAMA, *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van juni 2023,
- COI Focus *“Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”* van 14 december 2023,
- EUAA COI *“Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 2 februari 2024,
- EUAA *“Afghanistan – Country Focus”* van november 2024,
- SEM, Focus *“Afghanistan – Return from abroad”* van februari 2025.

Verweerder voegt daarnaast volgende informatie als bijlage aan deze aanvullende nota:

- Q&A – New Media Unit: NMU 2025-636 : check sociale media – 22/10369;
- COI Focus *“België – Afgaanse bendes en sociale media”* van 11 september 2023.

2.4. Verzoeker legt een aanvullende nota van 17 oktober 2025 neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:

“3. Vrachtbrieven 2014-2014

4. Memorandum of Records BELAL ARUOBI LOGISTICS SERVICES CO. Van Shah Wali Miakhil

5. appreciation certificate Shah Wali BNN Logistics

6. Employment Verification BNN Logistics

7. NT2 certificaat

8. Go! Tienerschool VOX Pelt

9. diploma basisveiligheid
10. arbeidsovereenkomsten Polydak
11. verklaring werkgever Polydak
12. zwangerschapsattest partner
13. verklaring partner”.

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker de originele aanvullende nota neer waarvan hij een kopie op 17 oktober 2025 aan de Raad heeft overgemaakt.

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) *de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) *alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) *de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) *de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) *de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is.

Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is.

5. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van het werk van zijn vader.

Na analyse van het dossier sluit de Raad zich aan bij de motivering van verweerder dienaangaande, waaruit het volgende blijkt:

- Uit de beschikbare informatie blijkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging. Evenwel is het loutere feit dat verzoeker familielid is van iemand, *in casu* zijn vader, die gewerkt zou hebben met de NAVO onvoldoende om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken.

- Verzoeker is dermate onwetend met betrekking tot het werk dat zijn vader verrichtte (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, p. 11, p. 20), zodat niet kan worden aangenomen dat zijn vader überhaupt een bedrijf had van vrachtwagens, laat staan dat dit bedrijf een samenwerking had met de NAVO.

- Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoekers vader een vrachtwagenbedrijf had dat samenwerkte met de NAVO, *quod non*, kan niet worden aangenomen dat zijn vader dit werk tot aan zijn vertrek in augustus 2021 zou hebben uitgevoerd. Wat de door verzoeker bijgebrachte documenten inzake de werkzaamheden van verzoekers vader betreft dient erop gewezen dat deze bewijswaarde ontberen gelet op de wijdverbreide aanwezigheid van (ver)vals(t)e Afghaanse documenten (zie beschikbare informatie). Bovendien dient vastgesteld dat deze documenten dateren van 2014 en de jaren hieraan voorafgaand. Verzoekers uitleg – de taliban zouden de recentere documenten meegenomen of vernietigd hebben, terwijl verzoekers mama de oudere (minder belangrijke) documenten apart zou bewaard hebben – vormt geen aannemelijke verklaring voor de afwezigheid van recentere documenten inzake het werk van zijn vader (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22).

- Aangezien geen enkel geloof kan worden gehecht aan het werk van verzoekers vader en de samenwerking met de NAVO tot augustus 2021 kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen met de taliban die hieruit zouden voortgevloeid zijn.

- De verdwijning van verzoekers vader in augustus 2021 na een dag op zijn werk kan bijgevolg niet zonder meer worden aangenomen.

- De daaropvolgende bezoeken door de taliban aan verzoekers woonst kunnen evenmin worden aangenomen, te meer omdat verzoekers verklaringen hierover doorspekt zijn met onaannemelijkheden en toevalligheden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-19). Zo kan niet worden aangenomen dat de taliban, die het op verzoeker en zijn vader gemunt zouden hebben, bij het eerste bezoek niet eens de moeite namen om binnen te komen. Voorts is niet aannemelijk dat verzoeker zijn leven de dagen nadien zonder meer en zonder voorzorgsmaatregelen verderzette, wetende dat de taliban hem zocht. Wat betreft het tweede bezoek gaf verzoeker aan toevallig niet thuis te zijn, terwijl van de taliban net kan worden verwacht dat zij zich van verzoekers doen en laten zouden vergewissen indien zij daadwerkelijk naar hem op zoek zouden zijn. Het derde bezoek, waarbij de taliban wel binnenkwamen en beweerdelijk documenten vernielden, vond dan weer plaats wanneer verzoeker het land reeds verlaten had. Dat de taliban op dergelijke amateuristische wijze te werk zouden gaan, waarbij ze verzoeker en/of zijn vader de kans gaven om te vluchten, is volstrekt onaannemelijk.

- Dat verzoeker er probleemloos in slaagde zijn huis, en later zijn land, uit te reizen, is een aanwijzing dat hij niet persoonlijk wordt gezocht of geïdentificeerd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16).

- De vaststelling dat verzoekers familie op heden nog steeds in Kabul stad verblijven en geen problemen kennen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19), haalt de waarachtigheid, minstens de ernst, van verzoekers beweerde vrees onderuit.

Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers verklaringen over zijn vermeende problemen met de taliban omwille van zijn vaders werk, noch aan verzoekers vermeende vrees bij terugkeer.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn jonge leeftijd en het feit dat zijn vader hem niet inlichtte over zijn tewerkstelling, maar deze argumenten kunnen verzoekers manifeste onwetendheid met betrekking tot het werk van zijn vader, noch de veelheid aan vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen aangaande de problemen met de taliban omwille van het werk van zijn vader niet verschonen. De Raad benadrukt dat ook van een jong persoon redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij enige kennis zou hebben aangaande het werk van zijn vader en bovendien de bezoeken door de taliban aan zijn woonst op doorleefde en aannemelijke wijze kan toelichten, *quod non*.

Verzoeker komt voor het overige in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het hernemen dat de documenten van langere tijd geleden dateren gezien de taliban de recentere documenten vernielden en meenamen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aannemelijk te maken.

6. De door verzoeker middels aanvullende nota's (van 17 oktober 2025 en ter terechtzitting) bijgebrachte stukken inzake de tewerkstelling van zijn vader kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen.

Vooreerst dient opgemerkt dat uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden.

Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Om bewijswaarde te hebben dienen documenten bovendien gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is. Verzoekers manifest onwetende verklaringen met betrekking tot de voorgehouden tewerkstelling van zijn vader ondermijnen de geloofwaardigheid van deze tewerkstelling op fundamentele wijze.

Wat betreft de bijgebrachte vrachtbrieven (stuk 3, neergelegd bij de aanvullende nota van 17 oktober 2025 en de aanvullende nota ter terechtzitting) dient bovendien vastgesteld dat deze dateren van 2014 en 2015, zodat deze geenszins de tewerkstelling van verzoekers vader tot augustus 2021 kunnen aantonen.

De brief inzake de tewerkstelling van verzoekers vader bij 'BELAL ARUOBI LOGISTICS SERVICES Co.' van 15 augustus 2018 tot 14 augustus 2021 (stuk 4, neergelegd bij de aanvullende nota van 17 oktober 2025 en de aanvullende nota ter terechtzitting) werd klaarblijkelijk opgesteld op 16 december 2024, zodat niet kan worden ingezien dat deze niet eerder in de loop van de procedure werd bijgebracht door verzoeker. Verzoeker licht evenmin toe hoe hij deze brief heeft verkregen. Hoe dan ook wordt de brief neergelegd in de vorm van een kleurenkopie, waarvan de herkomst en authenticiteit niet kunnen worden vastgesteld. Het document kan door eender wie zijn opgesteld en verzoeker levert geen enkel element aan ter verificatie van de inhoud ervan.

Het 'Appreciation certificate' en de brief 'Employment Verification' (stukken 5 en 6, neergelegd bij de aanvullende nota van 17 oktober 2025 en de aanvullende nota ter terechtzitting) bevestigen verzoekers vaders tewerkstelling bij BNN in de periode van 1 januari 2014 tot 2018 én dateren beide van 30 juni 2018. Nochtans heeft verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaard (en in het verzoekschrift herhaald) dat de taliban alle documenten met betrekking tot de tewerkstelling van zijn vader na 2014 had meegenomen of vernietigd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19, p. 22). Verzoeker geeft bovendien geen enkele uitleg over de wijze waarop hij deze documenten heeft verkregen. Dat verzoeker deze documenten, die dateren van 2018 en betrekking hebben op de tewerkstelling van zijn vader in 2014-2018, opeens zonder enige uitleg op 17 oktober 2025 en ter terechtzitting middels aanvullende nota bijbrengt, duidt erop dat deze documenten gefabriceerd zijn en ondermijnt dan ook de bewijswaarde ervan.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (taskara; document inzake verzoekers kickboks-lessen; kopie van een dreigbrief van de taliban) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. In het verzoekschrift wordt erop gewezen dat er een verhoogd risico is indien de Afghanen die terugkeren uit het buitenland een bepaald profiel hebben, rekening houdend met de duur van het verblijf, leeftijd, geslacht, conservatieve omgeving, zichtbaarheid van een persoon. Verzoeker wijst erop dat hij in februari 2022 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, dat hij reeds enige tijd niet meer verblijf in Afghanistan, dat hij minderjarig was ten tijde van zijn vertrek en dat hij zich al snel alle waarden en normen van het westerse leven eigen gemaakt heeft. Verzoeker stelt dat hij zich niet meer kan indenken in de conservatieve denkwereld van de taliban en wijst erop dat hij gebruik maakt van sociale media. Bij zijn aanvullende nota's (neergelegd op 17 oktober 2025 en ter terechtzitting) voegt verzoeker stukken aangaande de invulling en omstandigheden van zijn verblijf in België.

Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van mei 2024, p. 57-61).

Bijgevolg dient verzoeker te concretiseren dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de volgende pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder verzoekers mogelijke problemen bij terugkeer omwille van zijn verblijf in België/Europa uitgebreid heeft onderzocht:

“Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor uw komst naar

België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezan. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je naar de madrassa en moskee gegaan te zijn en ook kickbox te oefenen in je vrije tijd. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Hierbij dient er nog op gewezen dat verweerder in de aanvullende nota van 13 oktober 2025, ingevolge de update van de landeninformatie en analyse inzake de situatie voor terugkeerders uit Europa, andermaal tot dezelfde conclusie komt als in de bestreden beslissing.

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde appreciatie in een ander daglicht te stellen. Hij verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota's naar zijn verblijf in België en stelt dat hij heeft deelgenomen aan het maatschappelijk leven en dat hij de Westerse normen met zich meedraagt zodat het onmenselijk zou zijn te verwachten dat hij zich zou conformeren aan de Afghaanse normen. Het komt echter aan verzoeker toe om zijn verzoek om internationale bescherming op concrete wijze uiteen te zetten en toe te lichten.

Verzoeker toont allerminst *in concreto* aan dat hij omwille van (de invulling van) zijn verblijf in België bij terugkeer naar Afghanistan zou worden vervolgd door de taliban.

Het loutere gegeven dat verzoeker in België naar school is gegaan, Nederlandse lessen heeft gevolgd, gewerkt heeft en een (zwangere) partner heeft, (stukken 7-13, bij aanvullende nota's neergelegd op 17 oktober 2025 en ter terechtzitting), kan aantonen dat hij zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Dit is op zich, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, echter niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezan voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa.

Bovendien blijkt uit de aanvullende nota van 14 juli 2025 dat verzoeker op 8 juli 2025 gevangen werd gezet in de gevangenis van Hasselt onder aanhoudingsmandaat voor feiten van poging tot moord en wapendracht. Nadat het CGVS een melding ontving dat verzoeker betrokken was bij een zwaar incident (steekpartij) op zondag 6 juli 2025 te Lommel werd door de New Media Unit (NMU) van Cedoca tussen 15 juli 2025 en 31 juli 2025 een onderzoek verricht op sociale media naar het netwerk en de activiteiten van verzoeker in België, zo blijkt uit de “Q&A – New Media Unit: NMU 2025-636 : *check sociale media – 22/10369*”, door verweerder bijgebracht middels aanvullende nota van 13 oktober 2025.

Uit de analyse van verzoekers TikTok-profielen komt onder meer naar voor dat verzoeker in verschillende video's te zien is in traditionele Afghaanse kledij, veelal Pasjtje gebruikt om te communiceren en voornamelijk omgaat met andere Afghaanse personen. Daarnaast zijn in verschillende video's kenmerken waarneembaar van de subcultuur van Afghaanse bendes (zie ook COI Focus “*België: Afghaanse bendes en sociale media*” van 11 september 2023, neergelegd door verweerder middels aanvullende nota van 13 oktober 2025). Uit het onderzoek naar de sociale media profielen van verzoeker en andere personen en berichtgeving over de steekpartij komt naar voor dat verzoeker samen met enkele andere Afghaanse personen die in België verblijven betrokken was bij de steekpartij. In samenlezing met de algemene informatie inzake Afghaanse bendes in België wijzen de concrete vaststellingen uit het sociale media onderzoek erop dat verzoeker betrokken is bij, minstens contact heeft met, Afghaanse bendes in België, alsook dat hij via de subcultuur van de benedeleden sterk verweven lijkt te zijn met de cultuur van zijn herkomstland. Gelet op deze vaststellingen kan verzoeker bezwaarlijk volhouden dat hij zich “*alle waarden en normen van het Westerse leven [heeft] eigen gemaakt*”.

Gelet op wat voorafgaat kan niet worden aangenomen dat het voor verzoeker onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om zich te begeven naar en zich aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Verzoeker maakt geenszins concreet aannemelijk dat hij omwille van (de invulling van) zijn verblijf in België bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die

waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden. Hoewel verzoeker als minderjarige vertrok uit Afghanistan, is hij inmiddels 20 jaar oud. Zijn verblijf van 3 à 4 jaar in België, waar hij zich duidelijk omringt met andere Afghanen, heeft hem geenszins totaal vervreemd van de Afgaanse waarden en normen. Verzoeker is bovendien in Afghanistan opgegroeid, heeft er school gevolgd en beschikt in Kabul nog steeds over een familiaal netwerk (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6, p. 13). Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf in België/Europa een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

11. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, *sub* b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*” - vrije vertaling: “*Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15(b) Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor.*”).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals

ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

12. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze

door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de bijgebrachte landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en *National Resistance Front* (hierna: NRF) en *Afghanistan Freedom Front* (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de *de facto* autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de *de facto* autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen.

Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF, alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de beschikbare landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers -, de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt, is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of het gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: "In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between *de facto* Afghan forces and Pakistani forces."). UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de

“Country Guidance Afghanistan” van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “Afghanistan: Country Focus” van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kabul. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de “Country Guidance Afghanistan” van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door verweerder bij aanvullende nota van 13 oktober 2025.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die tot gevolg hebben dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS